

РЕШЕНИЕ

№ 492

гр. Ямбол, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е.Г.А.В.
като разгледа докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело № 20232330100637 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен от „Некст Лоджистик” ЕООД, ЕИК № ***, седалище и адрес на управление: гр.П., ул.”***, представлявано от законен представител: В. Й. Б. - управител, чрез пълномощник адвокат, със съдебен адрес в гр. П., ул.”***, чрез адв. М. и адв. Д.- М. и двамата от ПАК, против „Букелон” ООД, ЕИК № ***, седалище и адрес на управление: гр. С., обл.Я., ул.”***, представлявано от законни представители: М. Ж. А. и Ж. А. А. - управители, иск за присъждане на сумата от 1903, 14 лв. с ДДС, представляваща остатък от незаплатено възнаграждение за превоз на товари по фактура № ***/ 15.09.2022 г., сумата от 17,45 лв. съставляваща мораторна лихва за периода 18.11.2022 г.- 20.12.2022 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

Твърди се, че между страните съществуват търговски отношения, като за ищеца възникнало по заявка от страна на ответника, чрез лице за контакт да осигури превоз на товари, в качеството си на спедитор чрез трето лице превозвач, срещу уговорено възнаграждение. По водената електронна кореспонденция страните постигнали съгласие на превоз на стоки, които следвало да бъдат от адрес в гр. С. до разтоварен адрес в Г., с оглед на което бил сключен договор за спедиция, като ищеца с третото лице превозвач сключил договор за международен превоз.

За извършения превоз били съставени необходимите първични счетоводни документи – международна товарителница ЧМР, а сделката била обективизирана във фактура № ***/ 15.09.2022 г.

Сочи се, че ответното дружество следвало да заплати цената по договора в 30 дн. срок след изпращането на ЧМР или до 17.11.2022 г., като заплатило частично сумата от 1500 лв. по процесната фактура и не бил заплатен остатък по нея. С оглед неизпълнение на задължението си в срок, ответното дружество дължало и обезщетение за забавено плащане.

Претендира се уважаване на предявените иски и присъждане на съдебни разноски за настоящата инстанция.

В съдебно заседание ищеца не се явява, като не се явява и пълномощника им. С писмено становище поддържат предявените иски, вземат становище по отговора на исковата молба, като потвърждават извършените плащания от страна на ответното дружество, като претендират разноски в пълен размер съгласно представен списък по чл.80 ГПК.

Правното основание на предявения иск е чл. 361 ТЗ и чл.86,ал.1 ЗЗД .

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответното дружество, чрез пълномощник адвокат. Предявените иски се считат за неоснователни, като не се оспорват фактите, че между страните са съществували търговски отношения. Не се оспорва и обстоятелството, че до завеждането на ИМ от ответното дружество били заплатени частично 1500 лв. по процесната фактура, като към получаване на ИМ била заплатен остатък от фактурата, в едно с дължимата лихва за забава. Иск се отхвърляне на обективно съединените осъдителни иски.

В съдебно заседание ответникът не изпраща законен представител, като се представлява от пълномощник адвокат, чрез който поддържа отговора на И.М., като се счита, че предявените иски са неоснователни и се иска тяхното отхвърляне и присъждане на разноски за настоящата инстанция. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищцовото дружество.

Ямболският районен съд, като взе предвид исковата молба, становището на ответната страна по нея, събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото страните не спорят и това се установява от приложените писмени доказателства, че между страните са съществували търговски отношения, за което са ангажирани писмени доказателства, а именно копие на фактура № *** от 15.09.2022 г. на стойност 3 403, 14 лв. с ДДС. Установява се, че посочената фактура е издадена по повод устен договор за превоз на товари, като спедитор в поетото правно задължение за спедиция с получател на товара в Г. (т. нар. изпълнителна сделка по породено мандатно правоотношение). По делото са представени необходимите първични счетоводни документи- международна товарителница (ЧМР), както и други писмени доказателства установяващи извършения превоз. Представена е още и електронната

кореспонденция на страните водена преди сключването на договора.

От страна на ответното дружество са представени доказателства, че на 09.12.2022 г. са платили на ищцовото дружество сумата от 1500 лв., представляваща частична сума от посочената по-горе процесна фактура. Също така са представени доказателства, че на 21.12.2022 г. е заплатен остатък от 1903, 14 лв. по процесната фактура, като на 04.01.2023 г. е заплатена сумата от 25 лв. лихва за забава по фактурата от 15.09.2022 г.

При така установените по делото факти, съдът намира от правна страна следното:

В настоящия случай е налице договор за международен автомобилен превоз на стоки уреден от Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), съгласно член 1 от същата, доколкото мястото на приемане на стоката за превоз и мястото на доставянето ѝ се намират в две различни държави. Съгласно чл. 9, т. 1 Конвенцията товарителницата удостоверява до доказване на противното условията на договора и получаването на стоката от превозвача, а съгласно чл. 4 договорът за превоз се установява със самата товарителница, но нейната липса не засяга самото превозно правоотношение. Следователно с подаването на заявката за международен превоз от страна на ответника и нейното приемане от страна на ищеца е сключен договор за международен автомобилен превоз на стоки с всичките последици от това, включително и задължението на възложителя да заплати договореното възнаграждение за превоза при изпълнение от страна на превозвача на неговите задължения по осъществяването на самия превоз. Относно самото доставяне на стоката от превозвача на уговореното място и на посоченото от самия възложител лице не се спори, а и тези обстоятелства са отбелязани в самата CMR-товарителница.

При това положение ответната страна като заявител на осъществения от страна на ищеца превоз дължи договореното възнаграждение от 3403, 14 лева с ДДС. Страните са уговорили плащането на възнаграждението да стане в срок до 30 дни от получаването на ЧМР-товарителницата и доколкото страните не спорят, че това изпращане се е случило на 17.10.2022 г., то датата на падежа следва да се приеме 17.11.2022 г.

С оглед на това, че задължението за главница и лихви за забава в претендираните от ищеца размери са заплатени от ответника в хода на процеса, което от своя страна е доказателство за признаването на иска, като посоченото обстоятелство не е оспорено и е признато от страна на ищеца. С оглед на това и съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 3 ГПК осъдителния иск следва да бъде отхвърлен.

С оглед на това искането на ищеца за присъждане на разносните по настоящото дело е основателно и следва да се уважи съгласно чл. 78 ал. 1 от ГПК. Ответника с поведението си е станал причина за завеждане на иска и поради това следва да

отговаря за направените от ищеца разноси. Съдът не споделя становището на процесуалния представител на ответното дружество, че не са станали повод за завеждане на делото и не дължат разноси по същото, с оглед на това, че към датата на образуване на делото задължението било платено. В тази насока следва да се отбележи, че падежа на задължението е настъпил на 17.11.2022 г. и до тази дата е следвало ответното дружество да заплати задължението си, а не към датата на образуване на делото, което е образувано на 20.12.2022 г.

Неоснователно се явява възражението на ответното дружество за прекомерност на адвокатското възнаграждение с оглед на това, че същото е определено спрямо минимума на Наредба № 1/09.07.2004 г. (изм. и доп. Д.В. бр.88 от 4.11.2022 г.)

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Некст Лоджистик” ЕООД, ЕИК № ***, седалище и адрес на управление: гр.П., ул.”***, представлявано от законен представител: В. Й. Б. - управител, със съдебен адрес в гр. П., ул.”***, чрез адв. М. и адв. Д.- М. и двамата от ПАК, против „Букелон” ООД, ЕИК № ***, седалище и адрес на управление: гр. С., обл.Я., ул.”***, представлявано от законни представители: М. Ж. А. и Ж. А. А. - управители, иск за присъждане на сумата от 1903, 14 лв. с ДДС, представляваща остатък от незаплатено възнаграждение за превоз на товари по фактура № ***/ 15.09.2022 г., сумата от 17,45 лв. съставляваща мораторна лихва за периода 18.11.2022 г.- 20.12.2022 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението поради погасяване на вземанията с извършено плащане от ответника в хода на производството.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК „Букелон” ООД, ЕИК № ***, да заплати на „Некст Лоджистик” ЕООД, ЕИК № ***, сумата от **716, 55 лв.** - съдебно- деловодни разноси пред настоящата инстанция

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Ямболския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____